VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 20 MEI 2021

Onderwerp: Definitief locatiebesluit transformatorstation Incheonweg Rozenburg (2021.0000636)

Voorzitter: dhr. P.J. Boerman

De leden: dhr. M.L. Beusenberg, dhr. H. den Butter, dhr. A.L.M. den Elzen, mw. G.D.W. van 't Hull-Bettink, dhr. W.G. Jansen, dhr. H.C.M. Koning, mw. J. Koolmoes, mw. S. van de Meeberg, dhr. H.P. Spijker, dhr. E. Vermeulen

Griffier: dhr. P. van Heesewijk

Portefeuillehouders: dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.L. Sedee-Schuitemaker

Insprekers: dhr. M. Willemse, dhr. R. den Boer, dhr. Huijgman

---

De VOORZITTER: Geachte aanwezigen, geachte raadsleden en collegeleden. Ik heet u allemaal van harte welkom in een sessie die gaat over het Definitief locatiebesluit transformatorstation Incheonweg Rozenburg. Het voorstel is dit raadsvoorstel ter bespreking en besluitvorming te behandelen vanavond en ik kan u melden dat we drie insprekers hebben. De heer Willemse is de eerste en hij zal zichzelf voorstellen. Ik geef hem meteen het woord om de raad toe te spreken.

De heer WILLEMSE: Goedenavond, voorzitter, raadsleden, collegeleden en andere aanwezigen en mensen thuis natuurlijk.
Mijn naam is Mark Willemse. Ik ben vader van een dochter van vijf jaar en ook mijn buren hebben jonge kinderen. Wonend aan de Aalsmeerderdijk 455B, wonen wij met zo'n twintig bewoners in de 'rode zone van het te realiseren transformatorstation. Ik vind het onbegrijpelijk dat er een station van dergelijk kaliber gebouwd kan worden op een locatie die niet voldoet aan de eisen die de gemeente notabene zelf heeft gesteld. De afstand tot de bewoning zou minimaal 300 meter moeten bedragen voor een transformatorstation met een vermogen 200 tot 1000 MVA, maar wij bevinden ons al op een afstand van 220 meter. Dat wij hierdoor overlast krijgen, lijkt mij dan ook zeer aannemelijk. Wij wonen al in een omgeving met hoge geluidsdruk van onder andere de Zwanenburgbaan, industriegebied Schiphol Logistics Park, de Meerlanden en de Rijksweg A4. Ondanks de geluidsdruk hebben de meeste bewoners een balans kunnen vinden doordat er regelmatig rustmomenten zijn. Dit houdt het leefbaar. Maar met een transformatorstation in de achtertuin wordt deze leefbaarheid wreed verstoord. Je moet er toch niet aan denken dat je continu wordt achtervolgd door een laagfrequente brom van spoelen en transformators die 24 uur per dag, zeven dagen per week en 365 dagen per jaar je woonomgeving verzieken. Moet u zich eens voorstellen... Deze brom met een frequentie van 100 Hertz kent een frequentie waar het menselijk oor erg gevoelig voor is en vanwege de constantheid wordt geluidsdruk ook echt als geluidsdruk ervaren. De gevolgen van dergelijke overlast zijn moeilijk in te schatten en verschillen per individu. Dat het geluidsniveau zou voldoen aan de normen die worden gesteld, wil nog niet zeggen dat de omwonenden geen overlast zullen ervaren. Het is raar dat de totale geluidbelasting van het gebied niet is meegenomen in de rekenmethodiek. Hierbij wordt alleen gekeken naar de richtwaarde van 50 dB(A) etmaalwaarde die geldt voor gemengd gebied. Het lijkt hiermee dat de berekeningen haaks staan op de beleving van de bewoners. Dat het geluidsonderzoek van Peutz een conceptrapport betreft, geeft ons het idee dat de slager hier zijn eigen vlees keurt. De

gemeente was het hiermee eens en zou zorgdragen voor een onafhankelijk geluidsonderzoek. Maar het is wat dat betreft erg stil gebleven.
Wij zijn blij met ons stekkie en willen dat ook zo houden. We willen onze kinderen een leuke veilige omgeving bieden om op te groeien. We hebben geld en tijd geïnvesteerd om er wat moois van te maken. De gemeente zou het beste voor moeten hebben met haar burgers. Dit valt niet te rijmen met de komst van een transformatorstation op deze locatie.
Ter afsluiting wil ik nog graag het volgende zeggen. U staat voor een lastige afweging. Dat de nood hoog is, realiseren wij ons terdege. Het is code rood, er kunnen geen bedrijven meer worden aangesloten op het elektriciteitsnetwerk. Maar realiseert u zich dat er nergens in Nederland, maar dan ook nergens, een transformatorstation van deze omvang zo dicht bij woningen staat als deze geplande locatie. En dat is niet zonder reden. Hierbij eindigt mijn inspraak. Bedankt voor de aandacht.

De VOORZITTER: Ik dank u en ik kijk meteen of er vragen zijn. Ik begin voor mij aan de rechterzijde bij mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dank u vriendelijk. U moet me vergeven dat ik uw naam vergeten ben. Mijnheer Willemse, heeft u het gevoel dat u in dit hele proces, dat eigenlijk best kort heeft geduurd, een dialoog heeft gehad met deze gemeente? Heeft u het gevoel dat u serieus bent genomen?

De heer WILLEMSE: We hebben een werkgroep die de zaken met de gemeente heeft geregeld en ook elk raadslid op bezoek heeft gehad en gesprekken met hen heeft gevoerd. Maar als bewoner denk ik dat er meer betrokkenheid had moeten zijn.

De VOORZITTER: Dat is afdoende? Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter. Mijnheer Willemse, zou u tevreden zijn als dat trafostation op de door u genoemde 300 meter afstand zou komen?

De heer WILLEMSE: Dat zou in ieder geval een verbetering zijn. Maar dat had de gemeente natuurlijk ook aan kunnen dragen.

De heer BEUSENBERG: Jawel maar we zoeken natuurlijk… U bent inspreker en u bent burger en de raad…

De heer WILLEMSE: Het liefst zo ver mogelijk, het liefst aan de andere kant van de A4.

De heer BEUSENBERG: Maar de raad is er voor de burger, tenminste, zo hoort het te zijn. Maar ik ben even aan het zoeken want we hebben een trafostation nodig daar, maar als het op 300 meter afstand zou zijn en…

De VOORZITTER: Maar mijnheer Beusenberg, u gaat hier niet zoeken denk ik, dat doen we dadelijk in de raad.

De heer BEUSENBERG: Dat ben ik niet met u eens voorzitter. Ik heb de inspreker horen zeggen dat hij er 220 meter vandaan woont en dat de gezonde afstand 300 meter zou zijn dus wat mij betreft staat die dan 1-0 voor.

De VOORZITTER: Dat lijkt me duidelijk, maar de vraag was of u een inhoudelijke vraag heeft aan de heer Willemse.

De heer BEUSENBERG: De inhoudelijke vraag was gewoon heel simpel: als het op 300 meter zou staan, zou u dan ook tegen zijn?

De VOORZITTER: Daarop heeft u antwoord gehad. Mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter, heeft u iemand van de gemeente gezien die naar uw persoonlijke situatie heeft gekeken met het oog op geluid, straling et cetera en hoe ze dat bij u en uw medebewoners kunnen voorkomen? Want ik weet dat er meerdere gezinnen wonen op uw stuk.

De heer WILLEMSE: Er is er maar een geweest en dat was u.

De VOORZITTER: Mijnheer Jansen, namens GroenLinks.

De heer JANSEN: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Willemse. Ik heb u gehoord en we hebben ook een aantal rapporten gezien die de afgelopen weken opgesteld zijn. Wat is uw grootste vrees en waarom is die niet weggenomen als we de rapporten erop naslaan?

De heer WILLEMSE: Omdat we er niet van overtuigd zijn dat het gebied leefbaar blijft door een continu aanwezige bromtoon. Dat je in feite je huis uit gejaagd wordt. Dat is onze grote angst.

De VOORZITTER: Mevrouw Koolmoes nog en dan gaan we daarna denk ik naar de volgende inspreker.

Mevrouw KOOLMOES: Mijnheer Willemse, bedankt voor het inspreken. Ook ik ben op de locatie geweest en meerdere raadsleden ook, volgens mij zijn we er allemaal geweest. Bent u het met me eens dat we toch wel tegemoetkomen aan uw wens door die vierde muur die geplaatst wordt?

De heer WILLEMSE: Die vierde muur zal volgens mij niet zo heel veel toevoegen aan winst voor de bewoners, ook omdat het geluid zich alsnog verplaatst naar plekken die niet in het rapport zijn opgenomen. Bewoners die aan de dijk wonen, wonen ongeveer 6 meter hoger en dat is ongeveer de hoogte van die transformatormuren dus ik denk dat die dan net zoveel overlast gaan ervaren als daarvoor.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg had nog een vraag aan de inspreker.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voor uw verhaal, uw zorgen zijn heel duidelijk. U weet denk ik ook wat wij te horen gekregen hebben, dat het best nog een flink aantal jaar duurt als er toestemming wordt verleend om een trafostation, ook daadwerkelijk neer te zetten. Wat zou u concreet nodig hebben om uw grootste zorg weg te nemen?

De heer WILLEMSE: Ik denk dat de bouwer van het station, TenneT, alle spullen al klaar heeft liggen om meteen te beginnen met bouwen dus ik denk dat het wel vrij snel gerealiseerd zal worden. Maar de enige oplossing is afstand of een andere locatie. Dat is het enige redmiddel voor ons.

De VOORZITTER: Ik dank u voor uw inspraak. Er komen nog twee insprekers en ik denk dat we nog over dit onderwerp zullen spreken. De heer Den Boer is de volgende en die kan door de bode worden gehaald. Daar komt de heer Den Boer. Welkom, u heeft het woord.

De heer DEN BOER: Goedenavond, geachte voorzitter, leden van de raad, collegeleden en aanwezigen en andere aanwezigen, digitaal thuis. Mijn naam is Richard den Boer. Ik ben een omwonende van de voorgenomen trafostationlocatie en ik ben een beetje het technische brein van de werkgroep of ac-

tiegroep, hoe u het noemen wilt, die een beetje probeert de meningen van de buurtbewoners te consolideren en om te zetten naar wat vragen. Die hebben we gesteld, maar voor ik daarover wat zeg, wil ik even uw aandacht voor de vraag: wat is dit nu eigenlijk voor transformatorstation, waar hebben we het over? Het is een transformatorstation van een kleine 1100 MVA. Dat is genoeg voor 3,2 miljoen huishoudens. Even voor de beeldvorming, met alle stroom die door dit station heen gaat, kunnen 3,2 miljoen huishoudens van stroom worden voorzien. We hebben acht miljoen huishoudens in heel Nederland. Voor de beeldvorming, dat we niet praten over iets kleins, we praten over een heel, heel groot station.
Dan ga ik het hebben over wat straling. We hebben aangegeven als omwonenden dat we problemen hebben met geluid en we hebben aangegeven 'hoe past dat in de omgeving?' en 'hoe zit dat met de straling?' En wat voor straling is dat dan en hoe wordt dat ingepast? Nu is er een stralingsonderzoek gedaan door TenneT of Liander, in ieder geval door degenen die graag het station willen hebben en daar wordt alleen maar gekeken naar de straling op het terrein van het station zelf. Er wordt niet gekeken naar de tientallen kabels die rond dat station ergens een weg moeten vinden. Ik kan u een ding vertellen: die gaan niet onder gebouwen door. Dat mag namelijk niet. Die moeten door de openbare ruimte heen aangelegd worden. En we praten dan niet over vijf of tien, maar over honderden kabels. U moet zich voorstellen – ik weet niet of u bij ons in de buurt bent geweest en of u de locatie gezien heeft – dat het daar heel erg begrensd is in vrije ruimte. Je hebt de Geniedijk en daar kun je een hoop kabels kwijt en daar gaan de voedende kabels lopen. Maar je hebt een heleboel afgaande kabels van gebruikers die nog niet bekend zijn, maar die wel op een gegeven moment aangesloten worden op dat station. Om u een idee te geven: een zo'n kabelgoot, waar dan een kabel doorheen gaat – maar dat zijn er dan wel drie, net als bij u thuis waar ook drie kabels binnenkomen – heeft 10 meter breedte nodig en dan leggen we die kabels op 1,2 meter diep. En onder de koeien in agrarisch gebied moet dat minimaal 1,8 meter zijn. Om u een idee te geven: er is een regelgeving over straling 0,4 microtesla. Om leukemie te voorkomen bij kinderen wordt een regel aangehouden van 0,4 microtesla. TenneT heeft voor de gemeente De Kroon in Noord-Holland een onderzoek uitgevoerd over kabelstraling van 0,4 microtesla voor kabels die onder de grond liggen op 1,2 meter. Daar moet je dus 14 meter van weg blijven. Ik vind het een vreemd verhaal dat je gewoon op 1,2 meter over een kabel heen kan lopen terwijl er een grenswaarde 0,4 microtesla is en dat was voor die berekening, met die belasting, 14 meter. Dat vind ik een heftig verhaal. En is het dan een kabel of een voedende kabel die naar het station toekomt, dan kun je daar nog wat maatregelen voor nemen. Maar daar praten we hier niet over. We praten over vijftien externe aansluitingen die dus van het station ergens naartoe gaan. Om u een idee te geven, dit station gaat het andere station, dat voorzien is aan de andere kant van de snelweg, voeden. Dan vraag ik: waarom kunnen we dat niet omdraaien? Laat dat station dit station voeden, dan zou dit station een heel stuk kleiner kunnen en voor ons voor minder overlast geven. Tot zover de straling.

De VOORZITTER: Mag ik u vragen niet te veel meer toe te voegen, u bent aan de tijd.

De heer DEN BOER: O. Ik wil het nog even hebben over geluid. Er zijn twee grote herriemakers, dat zijn de spoelen die zorgen voor de 150kV-belasting. Die worden aan- en uitgeschakeld. Ik heb u vanmiddag nog een mail doen toekomen waarin ik heb aangegeven 'ik wilde hier eigenlijk het geluid maken dat u dan hoort, zodat u hoort wat dat voor geluid is'. Dat kan allemaal niet om moverende redenen maar dat geluid gaat veranderen omdat bronnen aan- of afgeschakeld worden. Transformatoren kunnen aangeschakeld of afgeschakeld worden. Spoelen worden afhankelijk van de belasting aangeschakeld en afgeschakeld. In de rapportage wordt niets of weinig verteld over de spoelen. Veel over de trafo's, maar over de spoelen die de herriemakers zijn, wordt heel weinig verteld.
Dan nog even heel kort het participatietraject. We zijn in januari geïnformeerd dat het station er zou komen. Een week later was er een soort studiobijeenkomst. Weer een week later was er een sessieavond waar je kon inspreken. Dat was een soort Teams, maar dan in drie groepen. Vervolgens had-

den we drie weken de tijd om commentaar te leveren op documenten die – ik zal het heel netjes zeggen – rijkelijk laat waren. We hebben netjes antwoord gekregen op gestelde vragen, maar u weet ook, je kunt een antwoord geven dat op een antwoord lijkt, maar je kunt ook echt antwoord geven. Ik kan u vertellen, ik wil er best wat meer onderbouwing aan geven in een later stadium, dat een heleboel vragen niet correct zijn beantwoord. Als ik een vraag stel 'is het hier groen of blauw?' dan mag ik aannemen dat ik een antwoord krijg 'het is hier groen' of ' het is hier blauw'. Dan krijg ik geen antwoord 'het zal hier wel zwart zijn', of 'het is hier in ieder geval niet zwart'. Dan heb ik wel een antwoord maar kan ik wat met dat antwoord?

De VOORZITTER: Ik wil u nu toch vragen af te ronden, misschien komen er nog vragen uit de raad en dan kunt u het nog verder hebben over die overdenking. Zijn er vragen aan de heer Den Boer. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter, ik wil de heer Den Boer dezelfde vraag stellen als ik aan mijnheer Willemse stelde. Hoe zou uw zorg het best weggenomen kunnen worden?

De heer DEN BOER: Als het station geen geluid zou maken – dat is mijn eigen mening, ik spreek op dit moment niet voor iedereen bij ons – en ik zou weten dat ik, als ik met mijn hondje loop op de voetpaden tussen de gebouwen waar ook de mensen van de bedrijven tussen de middag wandelen en hun broodje eten en vertoeven, niet wordt blootgesteld aan extreme stralingen en dat soort zaken, dan zou het hier in principe prima passen. Want we beseffen ook met z'n allen dat er wel iets moet gebeuren met de stroomvoorziening.

De VOORZITTER: Helder. Ik dank u voor uw inbreng. Ik nodig de heer Huijgman uit om ons ook nog toe te spreken. Aan u het woord.

De heer HUIJGMAN: Geachte voorzitter, college, leden van de raad en andere aanwezigen en thuis kijkers. Ik sta hier vanavond namens de omwonenden en de bedrijven uit de buurt om onze zorgen te kunnen uiten. We willen allemaal wel ergens stroom vandaan halen, dat snappen we heel goed. Maar de manier waarop dit proces is gegaan, kunnen we niet anders bestempelen dan als een onzorgvuldige haastklus. Hierdoor is een weloverwogen besluit niet mogelijk. Jullie hebben allemaal akkoord gegeven op een gedegen onderzoek, nu ligt er een duur rapport van ongeveer 600 bladzijden dik. Dit is geschreven als een mooie reisgids opdat iedereen het verhaal gelooft. Dat zijn heel veel bladzijden met heel veel geblaat en weinig wol. Het rapport is gevuld met veel termen die door gewone mensen niet te begrijpen zijn en vooral heel veel informatie zodat je aan de achterkant misschien niet meer weet wat je nu aan de voorkant hebt gelezen. Wat dacht u bijvoorbeeld van het geluidsbeeld dat vlak bij de dichtstbijzijnde woningen ineens enorm afneemt? Natuurkundig kan dit helemaal niet. Of wat dacht u van het feit dat er in het raadsvoorstel genoemd wordt dat er in de communicatie rond het onderzoek helemaal geen bezwaren waren? Dat noem ik jokken. We zijn geen experts en jullie vast ook niet. Het is aan de onafhankelijke experts van de gemeente om te beoordelen of het rapport van TenneT en Liander wel in orde is, anders wordt het wel heel erg de slager die zijn eigen vlees keurt.
Het is ook aan deze experts, maar zeker ook aan u, om te ontdekken of alles klopt en of er geen dingen worden verzwegen of mogelijk ontbreken. Niemand merkte op dat er informatie ontbrak die ten nadele van dit station was. In de voorlopige aanvraag werd nog gesproken over de nadelen van dit station en laat dit alles nu niet terug te vinden zijn in het enorme pak papier dat ons heeft bereikt. Het is kennelijk niemand opgevallen waarbij ik me dan afvraag of het allemaal wel grondig is gelezen en begrepen. Want als je niet helemaal goed geïnformeerd bent, niet volledig, of geen expert bent op dit gebied, hoe kun je dan eigenlijk een gedegen oordeel vellen? Onze huizen staan op maaiveldhoogte en de dijkwoningen zo'n 6 meter hoger. Geluid gaat niet recht omhoog maar het verspreidt zich alsof het een explosie betreft. Als voorbeeld, ik kan naast u gaan staan in een open weide, me omdraaien

en gaan schreeuwen en ik weet zeker dat u het hoort terwijl ik van u af schreeuw. Weet u hoe groot dit transformatorstation is? Ongeveer zes van deze stations zijn voldoende om alle Nederlandse huishoudens van stroom te voorzien. De huishoudens die er stroom van krijgen, gebruiken ongeveer 1,6% van de lokale stroomcapaciteit. Het nieuwe Hyde Park zal hier niet veel aan toevoegen.
Natuurlijk hebben we vragen die niet beantwoord of onbevredigend beantwoord zijn. Bijvoorbeeld over de participatie die vanaf 16 maart jl. door de gemeente geïntensiveerd zou worden. Waarom bleef het daarna stil? Volgens de toezegging van de gemeenteraad op het budget voor het onderzoek was het een vereiste dat de onafhankelijke experts van de gemeente naar de onderzoeken zouden kijken. Is dit ook daadwerkelijk gebeurd en zijn deze mensen wel echt experts op het beoordeelde gebied? Tijdens de eerste nepparticipatiesessie zouden alle vragen worden beantwoord. Waarom wachten sommigen van ons nog steeds op antwoord? Een professional heeft bijvoorbeeld naar de impressietekeningen gekeken en geconcludeerd dat er zo'n 163% verkleining is toegepast. Dan valt zo'n station visueel best mee. Maar waarom deze beeldvervalsing? Waar is het beloofde geluidsrapport met het cumulatieve geluid? Hierdoor zou uit een optelling van omgevingsgeluid kunnen blijken dat er inderdaad veel herrie op de omwonenden afkomt. Hoe kun je nu vandaag of volgende week besluiten als niet alle rapportage binnen is? Volgende week ja zeggen is alsof het rapport er eigenlijk niet toe doet. Alsof ons belang er niet toe doet, alsof er heel veel haast is. Laten we geen haast hebben, maar een juiste beslissing maken want het gaat niet alleen om het nu, het gaat om de inwoners van de gemeente Haarlemmermeer die er nu met veel plezier wonen, maar ook generaties van mensen die er daarna nog komen wonen. Laten we naar de toekomst kijken en in dit daglicht het geheel toetsen aan de nieuwe Omgevingswet die in 2022 van start gaat. Laat zien dat jullie de inwoners belangrijker vinden dan een handjevol grootgebruikers dat de leefomgeving in gevaar gaat brengen. Ik snap dat sommige raadsleden achter een bepaalde wethouder staan, maar liever had ik gezien dat u achter de omwonenden stond. Voor de duidelijkheid, we wonen nu al in een geluidsintensief gebied dat u nog gaat verergeren met zo'n transformatorstation. De omwonenden maken zich ernstig zorgen over de negatieve gezondheidseffecten en de daling van het woongenot. Al met al voelen we ons net Asterix en Obelix die tegen een grootmacht een bijna onmogelijke strijd moeten aangaan. Wij hebben echter geen toverdrank en gebruiken in deze strijd ons gezond verstand en hopelijk maakt u een weloverwogen beslissing door het gebruik van ook uw gezond verstand. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Zijn er vragen aan de heer Huijgman? Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter. Ik heb dezelfde vraag als die ik aan de heer Willemse heb gesteld. Als het 300 meter bij u vandaan zou komen, zou u dan ook bezwaar hebben tegen het transformatorstation?

De heer HUIJGMAN: Ja, ik heb er bezwaar tegen omdat dit soort gebouwen eigenlijk helemaal niet bij mensen in de buurt hoort te staan. Naast de A4 zijn plekken waar niemand lastig wordt gevallen dus daar zou ik voor kiezen. Als ik de keuze had: geen mensen in gevaar brengen en onnodig risico lopen, laat het lekker daar waar het hoort, namelijk niet tussen de mensen. 300 meter is nog steeds tussen de mensen.

De VOORZITTER: Ik wil eerst de vragen aan de heer Huijgman behandelen en dan de vragen aan het college naar aanleiding van de inspraak. Wie heeft er nog een vraag aan de heer Huijgman? Mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: U had het in uw betoog over dat er in dit stuk verzwegen was wat de nadelen van dit station zouden zijn. Ik kreeg de indruk dat u wist wat die nadelen waren maar u heeft niet gezegd wat die nadelen zijn. Wat denkt u dat er uit het stuk gehouden is? Dat kreeg ik niet helemaal duidelijk.

De VOORZITTER: De heer Huijgman.

De heer HUIJGMAN: In de voorlopige aanvraag staan de nadelen genoemd en ik had verwacht dat die voorlopige aanvraag met de genoemde nadelen dan ook in het rapport zouden worden toegevoegd zodat we een eerlijker beeld krijgen van de hele situatie. Ik denk dat het bijna met opzet is weggelaten zodat er een rooskleuriger beeld van de reisgids kan worden gegeven. Als je een reisgids leest, dan heb je altijd de eerste woning, vlak bij het strand, nooit die vlak bij de vuilnisbelt. Dat is deze ook. Dit is een ideale reisgids om jullie een beeld te schetsen van een ideale situatie, maar die is het niet.

De VOORZITTER: Voldoende beantwoord. Mevrouw Van de Meeberg heeft een vraag aan de heer Huijgman.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja, dank u wel voorzitter. Ik stel de vraag iets anders dan aan de vorige inspreker want ik denk dat het duidelijk is waar uw grootste zorg zit. Ik hoor u tussen de regels door zeggen dat het vertrouwen in de gemeente ernstig is beschadigd. Wat heeft u nodig om te zorgen dat dat vertrouwen wordt hersteld?

De heer HUIJGMAN: Ik denk dat het belangrijk is dat de bewoners gehoord worden. Mark, die bijvoorbeeld heel dichtbij woont, heeft nog niemand gezien en het was een kleine moeite geweest om hem mee te nemen in de reis van de reisgids. Dat is niet gebeurd en zo zijn er heel veel mensen niet meegenomen. In de allereerste sessie was het een soort WhatsAppgesprek met mensen die konden manipuleren welke vragen behandeld werden en zo zijn er dus vragen van de tafel gevallen die misschien heel belangrijk waren. We weten het niet en het is daar gebleven dus als er meer contact was geweest, echt contact, zoals nu, wat ik heel erg fijn vind, had dat misschien wat interactie kunnen opleveren met dat eerlijke beeld.

De VOORZITTER: Mevrouw Koolmoes als laatste voor de heer Huijgman.

Mevrouw KOOLMOES: Dank u voor het inspreken mijnheer Huijgman. U heeft het rapport gelezen, de 618 pagina's, meen ik. Er was ook een reactie in van de GGD Kennemerland, heeft u die ook gelezen en wat vond u daarvan?

De heer HUIJGMAN: Ik vind het goed dat die partij betrokken is omdat het bij een bepaalde schaalgrootte van bedrijven verplicht is om die te betrekken bij dit soort dingen. Daar komt bijvoorbeeld een calamiteitenplan bij, dan moet de GGD ook ingeschakeld worden. Dus ik vind het goed dat zij benaderd zijn.

De VOORZITTER: Ik dank u voor uw antwoord en voor de inspraak. Volgens mij zijn er nog wat vragen aan het college naar aanleiding van de inspraak en daar heb ik twee mensen voor genoteerd. Mevrouw Van 't Hull was als eerste.

De heer DEN BUTTER: Punt van orde, voorzitter.

De VOORZITTER: Het is niet heel gebruikelijk, dat geef ik toe, maar ik laat het wel toe op dit moment.

Mevrouw VAN 'T HULL: Dank u wel voorzitter. Ik hoorde de heer Huijgman en een vorige inspreker over de onderzoeken die zijn gedaan door TenneT en Liander en een onafhankelijk onderzoek. Er werd geïmpliceerd 'is dat nu wel gedaan?' en ik wil graag een bevestiging dat dat gedaan is.

De VOORZITTER: Nee, portefeuillehouder, eerst mijnheer Vermeulen. Die had ook een vraag en die kunt u meteen meenemen, denk ik.

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. Mijn vraag sluit daarbij aan want waar ik op aansloeg was het geluidsrapport en dan inderdaad de manier van meten zoals die in de nieuwe Omgevingswet komt, het stapelen van geluid. Is dat geluidsrapport er en is er op de nieuwe manier met de berekening omgegaan?

De VOORZITTER: College, wat is er gemeten? Dan kunnen we dat dadelijk meenemen in de eerste termijn.

Wethouder SEDEE: Dank u wel voorzitter. Natuurlijk zijn de rapporten geverifieerd. Dat hebben we toegezegd en dat is ook gebeurd. Er is ook toegezegd dat we zouden kijken naar een cumulatie van geluid. Dat rapport is sinds heel kort klaar en dat krijgt u ook nog. Er is volgens mij toegezegd dat dat rapport sowieso bij het aanbieden van het bestemmingsplan naar u toe zou komen. Ik kan kijken of ik het eerder aan u kan aanbieden.

De VOORZITTER: Dat lijkt me op dit moment voldoende. Ik dank u voor de inspraak en ik denk dat we overgaan naar de eerste termijn. O, mijnheer Jansen?

De heer JANSEN: De wethouder zegt 'eerder aanbieden', maar dit wordt in stemming gebracht. Bedoelt u nog voor de stemming dan?

Wethouder SEDEE: Ik had gezegd 'we bieden het aan in de aanloop naar het bestemmingsplan', maar dit is alleen het locatiebesluit. Hierna komt nog het bestemmingsplan waarbij zienswijzen kunnen worden ingediend en waar bezwaar op kan worden ingediend en waarna je naar de rechter kunt stappen. Dit is alleen het locatiebesluit. Dus als u zegt 'ik wil het hebben voor de stemming over het locatiebesluit', dan moet ik even kijken of ik dat kan realiseren want dat kan ik niet toezeggen. Ik weet dat het klaarligt, maar in hoeverre dat kan worden aangeboden, moet ik gewoon even navragen.

De VOORZITTER: Er komen nu toch iets meer vragen dan ik hoopte. Ik dacht dat die wel in de eerste termijn zouden kunnen, maar dan mevrouw Koolmoes nog.

Mevrouw KOOLMOES: Ter aanvulling op het college, in de beantwoording van de schriftelijke vragen van het CDA staan volgens mij al resultaten genoemd.

Wethouder SEDEE: Dat is nog niet het rapport.

De VOORZITTER: Zijn er nog vragen die nu gesteld moeten worden die niet in de eerste termijn kunnen? Mijnheer Beusenberg?

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter, twee vragen. Ik wil een reactie van de wethouder op deze inspreker en is het niet verstandig dit raadsvoorstel van de stemming af te halen totdat het rapport duidelijk en klaar is?

De VOORZITTER: De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dat is exact het punt dat ik wil maken. We gaan nu een debat voeren terwijl we onzorgvuldig en onvolledig zijn geïnformeerd. Dat kan niet. Dit geluidsrapport hoort onderdeel uit

te maken van de informatie die we krijgen. Hoe kunnen we besluiten over een locatie terwijl we niet alle nadelen kennen?

De VOORZITTER: Die vraag stel ik eerst aan het college en dan stel ik hem aan de hele raad voor de eerste termijn begint. Dit is denk ik een punt van orde.

Wethouder SEDEE: Dat lijkt me niet verstandig mijnheer Vermeulen. Ik heb gezegd dat ik ga proberen om dat rapport zo snel mogelijk naar u toe te brengen, maar in eerste instantie is afgesproken dat we dat onderzoek naar cumulatie van geluid zouden aanbieden bij het voorontwerpbestemmingsplan. Dus ik probeer het naar voren te trekken als dat mogelijk is. Misschien dat ik daar vanavond nog een antwoord op kan krijgen, maar het is wel zaak dat we doorgaan en dat we op een gegeven moment wel stappen maken. Het is ook van belang dat we dat locatiebesluit een keer nemen en als je alles gaat vertragen, komt het over de zomer heen en duurt het steeds langer. Dat betekent uiteindelijk dat… Zeg ik iets verkeerd?

De VOORZITTER: Nee, ik ben de voorzitter, u mag door. Of was u klaar met de beantwoording? De vraag is: gaan we vanavond over het locatiebesluit spreken? Zijn er mensen die zeggen 'dat gaan we echt niet doen'? Laat ik dat dan in de eerste plaats in stemming brengen. Wie zegt 'laten we in ieder geval vanavond spreken over het locatiebesluit dat voorligt'? Dat is toch een grote meerderheid, laten we dat gaan doen en dan de eerste termijn openen en mevrouw Van 't Hull het woord geven. Ja, u staat als eerste op het lijstje. O, mijnheer Spijker had dat ook gevraagd, maar eerst mevrouw Van 't Hull.

Mevrouw VAN 'T HULL: Fijn dat we het er wel vanavond over gaan hebben. We hebben als VVD in februari het belang van de nieuwe locatie voor een transformatorstation al aangegeven en ook het belang dat we daar op korte termijn over gaan besluiten. Hoewel snelheid van belang is, is zorgvuldigheid dat ook. We willen een betrouwbaar elektriciteitsnetwerk dat al onze toekomstige plannen en mogelijke ontwikkelingen kan faciliteren. Zowel op economisch gebied, als bijvoorbeeld voor de woningbouwopgave. En zoals eerder gezegd door ons, de energietransitie kan alleen maar slagen als de infrastructuur dat ook trekt. Voor de VVD is ten eerste veiligheid van belang. Ook hebben we aangegeven het belangrijk te vinden dat de locatie toekomstbestendig is en dat zorgvuldig wordt omgegaan met de leefbaarheid in de omgeving en zorgvuldig wordt omgegaan met de vragen en zorgen die leven in de omgeving. We hebben natuurlijk vanavond een aantal insprekers gehad. En ja, er zijn nog steeds zorgen. Ik denk dat het college voldoende vragen al beantwoord heeft. Misschien is er nog iets dat het college zou kunnen zeggen om die zorgen verder weg te nemen. In het haalbaarheidsonderzoek is te zien dat er zowel via onlinebijeenkomsten, als individueel contact met de omgeving is gesproken. Door de input van omwonenden is er in ieder geval bereikt dat aanpassingen worden gedaan voor de omgeving qua leefbaarheid, een vierde muur voor extra geluidwering en qua landschappelijke inpassing wordt een en ander in overeenstemming gedaan met de beeldkwaliteit van het beeldkwaliteitsplan SLP en er wordt rekening gehouden met de ligging nabij het Unescomonument. Gezondheidsrisico's zijn zowel door Liander als TenneT meegenomen en, zoals we ook net bevestigd hebben gekregen, door onafhankelijke toetsing. Dit om zorgen over overlast van geluid en straling weg te nemen. De VVD kan dus concluderen dat het college zorgvuldig te werk is gegaan en kan ook het locatiebesluiten ondersteunen. Dit om een gewaarborgde stroomvoorziening te hebben voor de toekomst van Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Dank u wel, ik had mijnheer Spijker inderdaad beloofd te mogen openen dus sorry daarvoor. Maar in ieder geval als tweede, mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Laten we beginnen met een vraag, zullen we onze ziel aan

de energieduivel verkopen ten laste van de bewoners van Aalsmeerderbrug omdat er zo veel stroom nodig is? EEN Haarlemmermeer heeft een duidelijke boodschap: nooit. In alle rapporten worden helaas de tien woningen langs de Geniedijk in als Aalsmeerderbrug vergeten. Ze liggen op 230 meter, de insprekers hebben het net al gemeld, van het geplande 150kV-station. De gezondheid van de bewoners staat op nummer 1 bij EEN Haarlemmermeer. We praten wel over de effecten van laagfrequent geluid en straling. Laagfrequent geluid leidt tot medische en lichamelijke klachten, van hoofdpijn tot hartritmestoornissen. Er is een megascala aan problemen en dit is absoluut ontoelaatbaar. Dan hebben we nog een mooie. Voorzitter, hoe is het mogelijk om hier een 150kV-station te plannen als er PFAS in de grond zit? Bij constateren van PFAS wordt bij woningbouw of ander bouwproject alles direct stilgezet. Wij gaan spontaan zomaar iets plannen. Dan nog een mooie: de toezegging dat er bomen komen, gepland op een stuk grond dat nog niet eens in eigendom is van of de gemeente, of van TenneT of van Liander. Het is onmogelijk. We krijgen nu een mooie tekening en dat is gewoon compleet een sprookje, het kan niet.
Voorzitter, we hebben wel twee belangrijke vragen voor het college en voor mijn collega's hier voor vanavond. Wat denkt u ervan een dak op een transformatorstation te plaatsen als extra reductie naast de voorgestelde vierde wand? Dan blijft het geluid binnen. In Beverwijk hebben ze dat wel gedaan en mensen in Beverwijk zijn niet heel blij met dat ding, maar het heeft wel enigszins geholpen. Dus graag uw reactie erop. Doe een nulmeting en opvolging van de straling en geluiden bij de bewoners van Aalsmeerderbrug en doe het echt en houd dat in de gaten want hun gezondheid is nummer 1. EEN Haarlemmermeer is een heel grote tegenstander van deze locatie. Laten we zuinig zijn op onze inwoners. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Van de Meeberg namens D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. De urgentie en de noodzaak, die zijn duidelijk. Zelfs bij de insprekers. Ik wil het niet hebben over de stroomduivel waar mijnheer Spijker het over heeft. Maar het lijkt er wel op alsof door de urgentie en de noodzaak, de zorgvuldigheid een beetje is vergeten. Je hoort drie insprekers die zich niet gezien en gehoord voelen. Die andere oplossingen aandragen en die, laat ik het voorzichtig uitdrukken, het vertrouwen een beetje kwijt zijn. Het helpt niet dat het college dit voorstel rechtstreeks op de stemmingenlijst heeft gezet aanvankelijk en dat we het toch ter bespreking naar de raad hebben kunnen halen. Dat soort kleine dingen helpen niet in de beeldvorming als het gaat over vertrouwen en participatie. Ik zou heel graag aan het college vragen om toch nog in gesprek te gaan met in ieder geval deze insprekers, maar ook de rest van de omwonenden die daar zitten. Ik weet dat er wel gesprekken hebben plaatsgevonden, maar we horen nog steeds, en deze mensen komen niet zomaar, 'we voelen ons niet gehoord en gezien'. Mijnheer Spijker heeft het gehad over Beverwijk. Ja, dat transformatorstation staat op het terrein van Tata. Daar wonen geen mensen heel dichtbij in de buurt, maar ik weet ook dat daar naar creatieve oplossing is gekeken zoals een zandberg tussen transformatorstation en bebouwing. Ik roep het college hierbij op om creatieve oplossingen te verzinnen in de gesprekken met omwonenden. En wat kan het college doen – dat is een vraag – om de zorgen van deze inwoners en inspreker weg te nemen? Zijn ze bereid om daar nog stappen in te nemen? Tot zover mijn eerste bijdrage. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Koolmoes van de HAP.

Mevrouw KOOLMOES: En ineens was ik aan de beurt. Dank u wel, voorzitter. Vanavond bespreken we het raadsvoorstel om definitief de locatie aan te wijzen voor een transformatorstation. Het nauwkeurig onderzoek van meer dan 600 pagina is bijgesloten en de conclusie kan getrokken worden dat de locatie geschikt wordt geacht. Wij begrijpen dat omwonenden en ondernemers zich zorgen maken over zo'n installatie in hun omgeving. Daarom heeft HAP met extra zorg, aandacht en precisie gekeken naar deze voorgestelde locatie, naar het onderzoek zelf en de uitkomsten ervan en zijn we in ge-

sprek gegaan met omwonenden. De grote zorg was wel het geluid, maar daar wordt nu aan tegemoetgekomen door een vierde muur te plaatsen, zodat het station compleet ingebouwd zal staan. Voor wat betreft de magnetische stralingen kwam uit het uitvoerig onderzoek naar voren dat men daar gerust op kan zijn, alles blijft ruim binnen de norm. Zal dat de zorgen van de omwonenden wegnemen? Nee. Want eenieder zal begrijpen dat het een zorg is als men in je achtertuin een transformatiestation wil bouwen. HAP is er wel van overtuigd geraakt dat alleen de praktijk zal geruststellen.
De aandachtspunten voor HAP waren naast de voor- en nadelen in het bijzonder de gezondheid, het geluid, de straling en de landschappelijke inpassing. Het jaargemiddelde van 0,4 microtesla, de magneetveldcontour is hier niet van toepassing. Toch heeft het college deze laten vaststellen. Uit onderzoek blijkt dat het jaargemiddelde van 0,4 microtesla in de beoogde eindsituatie slechts aan enkele zijden net buiten de grens van het station ligt. Er wordt hier geen huis of andere gevoelige ruimtelijke objecten geraakt. De conclusie is dat zowel de 100 microtesla grenswaardecontour als de jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldcontour ver buiten gevoelige bestemmingen ligt. Ten aanzien van elektromagnetische velden gelden daarom geen beperkingen voor de haalbaarheid van het station deze locatie.
Ik vraag wel hoe het nu staat met onteigening van de gronden die zorgen voor een mooie, groene, diverse buitenrand langs de locatie van het station, mooie bomen die het station aan het zicht onttrekken kunnen ook bijdragen aan een positievere sfeer om het station.
Er ligt een gedegen haalbaarheidsonderzoek waarin op alle van belang zijnde aspecten van leefbaarheid, hinder, veiligheid en gezondheid wordt ingegaan, waarbij een onderzoek naar eventuele bezwaren of gevolgen voor en vanuit de woonomgeving, zodat omgevingsbelangen kunnen worden meegenomen. De keuze voor deze locatie is niet eenvoudig en rekening houdend met het algemeen belang is dit de minst slechte keuze waarbij de gezondheid van werknemers en omwonenden niet ter discussie staat. Vanwege de beperkte bebouwing van het perceel en de situering daarvan aan de noordwestelijke zijde is de goede ruimtelijke en groene inpassing mogelijk, die ook recht doet aan de cultuurhistorische waarde van de Geniedijk.
Tot slot wil ik eindigen. De huismus, de gierzwaluw en de arend hebben één ding gemeen, ze zijn bang voor verstoring van de rust. Het verschil hierin is dat de eerste twee genoemde vogelsoorten zijn die vooral bang zijn voor tijdens de bouw ontstane trillingen. De derde 'vogel' is het prachtige hoeve, de Arendshoeve, die met arendsogen zal blijven kijken naar de bouw en de installatie. Laten we als gemeente in gesprek blijven met alle omwonenden. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Mijnheer Jansen namens GroenLinks.

De heer JANSEN: Dank u wel voorzitter. Voorzitter, er is een probleem, code rood. Zo worden we als raad gelijk met de neus op de feiten gedrukt. Maar de vraag bij mijn fractie is of we alleen maar moeten kijken naar het hier en nu. We vinden het belangrijk een historische context te zoeken. Wanneer we meegaan in de redenering naar dit probleem, lijkt het of we niet tot een andere conclusie kunnen komen. We moeten wel goedkeuring geven aan het raadsvoorstel. Het is de enige mogelijkheid, aldus het college.
Een beschouwing. In 2015 is de zoektocht naar een locatie gestart voor 150kV-station. Was er in dat jaar opeens een lampje dat ging branden 'oeps, we krijgen een stroomprobleem'? Uit de stukken en beantwoording van vragen van omwonenden blijkt dat het college aangeeft dat 50% van de stroom gebruikt wordt voor ongeveer negentien datacenters in dit gebied. Ter illustratie: gezamenlijk gebruiken deze datacenters ongeveer twee keer zoveel stroom als het totale aantal woningen in Haarlemmermeer. Dat verbruik was uiteraard al bekend toen het eerste datacentrum werd vergund. De afgelopen jaren heeft GroenLinks bedrijven op deze bedrijventerreinen als paddenstoelen uit de grond gestampt zien worden, deels op grond van gemeenten, deels op grond waar de gemeente medeeigenaar is. Was er niemand binnen het bestuur die met het idee kwam om een stuk grond niet uit te geven, zeker niet te vergunnen ten behoeve van financieel aantrekkelijk bedrijf, maar ten behoeve van

TenneT/Liander voor een kV-station?
In meerdere bijdragen van GroenLinks in sessies is onze zorg uitgesproken voor een gigantisch stroomverbruik van de datacenters en de vrees dat de inwoners in plaats van voordelen op enig moment een rekening gepresenteerd zouden krijgen. In 2018 zijn twee locaties door de raad afgekeurd. De huidige voorliggende locatie was toen nog geen optie, nu met een andere techniek opeens wel. Onze fractie vraagt zich vervolgens ook af, wat kan er nog meer uit de hoge hoed getoverd worden wanneer de raad deze locatie afwijst?
De bijdrage van mijn fractie begon met ons af te vragen of we alleen naar het hier en nu moeten kijken. Wij vinden van niet. Op RO-gebied en qua planning wordt er met dit raadsvoorstel een verkeerde volgorde gehanteerd. Het geschetste probleem was voorzienbaar en dus planbaar. Voordat de negentien datacenters toegestaan werden, had op de plek van een paar datacenters ook een 150kV-station gezet kunnen worden en dat op een locatie die minder hinder en overlast had veroorzaakt. Maar ook zeker minder onrust.
Op pagina 25 van de haalbaarheidsstudie lezen wij 'onder voorbehoud van instemming van de directie van Schiphol'. Er wordt dus een voorbehoud gemaakt waarin we onze afhankelijkheid van het 'Koninkrijk Schiphol' nog eens duidelijk onderstreept wordt. Mijn fractie is van mening dat de NV Luchthaven Schiphol hierover helemaal geen zeggenschap heeft. Wanneer het station niet voldoet aan wettelijke regels is dit een ander verhaal. Maar dat kunnen we als gemeente bij onszelf toetsen, anders zal een hogere overheid ons hierop wijzen. Maar Schiphol? Maken wij een dergelijk voorbehoud ook voor onze bewoners of zelfs voor bedrijven? Het college weegt toch het algemeen belang af tegen het individueel belang van inwoners of bedrijven, maar niet Schiphol?
Mijn fractie realiseert zich dat de voorbereidingskosten gemaakt zijn. Dit betekent echter niet dat daarmee ook een point of no return is bereikt. De inwoners moeten zo min mogelijk geconfronteerd worden met overlast. Soms kan het niet anders, mijn fractie is er nu nog niet van overtuigd dat ik niet anders kan of wellicht anders had gekund. Dank u voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u. De heer Koning namens het CDA.

De heer KONING: Dank u wel voorzitter. De raad heeft de taak scheidsrechter te zijn in een belangenafweging, namelijk die tussen het publieke belang van een transformatorstation en het private belang van degenen die het station niet op deze plaats willen. Wat betreft het publieke belang. Het is duidelijk dat er twee transformatorstations bij moeten komen. Er is zelfs met betrekking tot de stroomvoorziening code rood aan de orde. Dit betekent dat Liander nieuwe aanvragen van verbruikers voor aansluitingen niet meer kan honoreren. Dit raakt alle ontwikkelingen zoals bedrijventerreinen en de woningbouw. Bovendien is de verwachting dat de energietransitie de vraag naar stroom alleen maar zal doen toenemen. Ook daar moeten we klaar voor zijn. In het oostelijk deel van onze polder is de voorgestelde locatie de enige haalbare gebleken, nadat meerderen zijn bestudeerd. Tot zover in het kort de argumenten van het publieke belang.
Het private belang van de omwonenden en directbetrokkenen richt zich op de gevaren van geluidsbelasting, straling, inpassing in het cultuurhistorisch waardevolle landschap, aantasting leefbaarheid, veiligheid en gezondheid. Ook dit belang dienen wij zorgvuldig te wegen. Dit was voor ons aanleiding informatieve vragen te stellen. De antwoorden zijn vandaag ontvangen, waarvoor dank. Het schept in elk geval meer duidelijkheid. Wij stellen vast dat zeker gehoor is gegeven aan de genoemde aspecten in het participatieproces. Zo is besloten om de hoogspanningsinstallatie volledig inpandig te maken. De transformatoren en compensatiespoelen staan wel in de buitenlucht. Maar zijn dit niet juist de grote lawaaimakers? Er is akoestisch onderzoek verricht, alsmede een onderzoek naar elektromagnetische velden. De uitkomsten van deze onderzoeken verricht in opdracht van TenneT en Liander, zijn door de gemeente getoetst, die op haar beurt ook onafhankelijke bureaus heeft ingeschakeld. Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat ter plaatse van de omliggende woningen het geluid binnen de norm 50 dB(A) blijft. Ook qua straling blijft het ruim onder de Europese norm van 100 microtesla. Voorts is

vanwege het voorzorgsprincipe getoetst aan een blootstelling van 0,4 microtesla. Ook deze contour ligt nagenoeg binnen de grenzen van het terrein. Ook heeft het participatieproces plaatsgevonden. En ook is sprake van een juiste ruimtelijke en groene inpassing die recht doet aan de omgeving. In het kader van de herziening van het bestemmingsplan staan alle rechtsbeschermingsmiddelen nog open. Kortom, in het haalbaarheidsonderzoek zijn geen bezwaren, overwegingen en omstandigheden gebleven waardoor deze locatie niet geschikt zou zijn. In dit onderzoek zijn vele technische aspecten en eisen vanuit wet- en regelgeving meegenomen met aanvullend nog een aantal door de gemeente geformuleerde randvoorwaarden. Ook de GGD…

De VOORZITTER: Mijnheer Koning, u krijgt een interruptie van mevrouw Van de Meeberg, achter u. We zitten weer in de zaal, dus dat is weer even anders. Mevrouw Van de Meeberg, gaat uw gang.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik probeerde een subtiel signaaltje te geven, maar dat kwam niet aan, dank u wel voorzitter. Ik hoor mijnheer Koning zeggen – en ik denk dat hij zijn woorden zorgvuldig heeft gekozen – 'er heeft participatie plaatsgevonden'. Ik vroeg me af, zeker gezien en gehoord hebbend de insprekers, wat mijnheer Koning vindt van de kwaliteit van de participatie.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning.

De heer KONING: Ja, het is natuurlijk buitengewoon moeilijk om daar een cijfer aan te geven, want ik heb dat participatieproces niet meegemaakt. Als ik de geluiden van de gemeente hoor, dan zeggen zij 'we hebben alle vragen schriftelijk beantwoord en ze hebben alle kans gekregen om vragen te stellen'. En de omwonenden vertellen een tegenstegenstrijdig verhaal en ik heb daar geen oordeel over. Ik ben er niet bij geweest, dus ik moet dat in het midden laten.

De VOORZITTER: Was u aan de afronding van uw betoog bezig?

De heer KONING: Ja, nog klein stukje.

De VOORZITTER: U heeft nog een halfminuutje, voldoende voor een klein stukje.

De heer KONING: Ook de GGD heeft advies uitgebracht. Uit een oogpunt van veiligheid zijn geen extra maatregelen nodig, stelt de GGD. Toch is het CDA er nog niet uit. Vragen zijn bijvoorbeeld: hoe kan het dat het station een maximum van 400 MVA kent, terwijl de transportcapaciteit van het eerste naar het tweede station effectief 1035 MVA is? De voedende kabel ligt deels op 10 meter diepte en deels op 1,2 meter. Wat zijn de consequenties hiervan? Hoe is de verhouding en waar liggen ze op 1,2 meter?

De VOORZITTER: Dit zijn geen vragen die u stelt aan het college, hoop ik toch? Dat lijken me nogal technische vragen.

De heer KONING: Ik maak daar informatieve vragen van dan kan iedereen het antwoord ook lezen, dat lijkt me wel zo fair. Het CDA neigt ertoe het voorstel te steunen omdat duidelijk dat aan de normen wordt voldaan maar ik wil nog wel uitleg over de drie genoemde punten. Ik dank u wel.

De VOORZITTER: Maar dan schriftelijk, begrijp ik. Mijnheer Den Elzen namens de PvdA.

De heer DEN ELZEN: Dank u wel voorzitter. Het is weer fijn om hier achter een gewone microfoon te zitten en elkaar weer gewoon in de ogen te kunnen kijken.
Haarlemmermeer wordt steeds dichter, meer inwoners, meer huizen, meer bedrijvigheid. Dat vraagt

om meer faciliteiten, zoals stroom. We verbruiken met elkaar steeds meer aan elektra en met de transitie in het verschiet zullen we de komende jaren nog meer elektriciteit gaan gebruiken. Jaren geleden is daarvoor al het 150kV-net dat we hier in de polder hadden lopen al ingewisseld voor 380 kV om maar eens aan te geven dat we meer nodig hebben. En dat hoge voltage dat binnenkomt, moet ook weer worden omgevormd zodat we het ook daadwerkelijk onze huizen en bedrijven kunnen in laten komen. En daar hebben we transformatorstations voor nodig.
We zijn al heel wat jaren bezig te zoeken naar de juiste plekken in Haarlemmermeer waar die stations eventueel te realiseren zijn. Dat is best moeilijk om in onze drukke gemeente een plek te vinden die in de buurt staat van daar waar ook stroom gebruikt wordt, waar er ruimte is en andere ontwikkelingen niet onmogelijk worden gemaakt. Een heel moeilijke zoektocht die ook nog eens onder druk staat omdat de stroom begint op te raken. Code rood, zoals de netwerkbedrijven dat noemen.
Vanavond hebben we het dus over het locatiebesluit en in die zoektocht is begin dit jaar een mogelijke locatie in beeld gekomen aan de Incheonweg in Rozenburg. En een quickscan heeft laten zien dat de locatie zou kunnen voldoen aan alle normen die worden gesteld zoals bijvoorbeeld aan hinder, veiligheid maar zeker ook aan gezondheid. Daarom heeft de raad in februari geld beschikbaar gesteld om dat nadere onderzoek te doen om zich te verdiepen in de geschiktheid van de locatie aan de Incheonweg. En daarnaast vond en vindt de PvdA het heel belangrijk dat er een gedegen participatietraject zou worden doorlopen met de omgeving. Uit die verdiepende onderzoeken die we hebben gezien, blijkt dat veiligheid en gezondheid vallen binnen de waarden die we in Nederland met elkaar hebben gesteld, of zelfs in Europa hebben gesteld. Dan heb je het over geluid en elektromagnetische velden en afstandscriteria.
Uit de participatie kwam met name naar voren dat gezondheid een belangrijk aspect was. En de te ervaren geluidsoverlast wordt op voorhand al ingeperkt door toch een vierde wand te plaatsen om die transformators en spoelen. Daarnaast is er afgesproken om verder onderzoek te doen naar de optelling van al dat geluid in de omgeving. Daar hebben we nu de conclusie van binnen en ik heb de wethouder horen zeggen dat ze die zo snel mogelijk aan de raad doet toekomen, maar het is natuurlijk wel zo dat dit pas het locatiebesluit is. Dus het zal betrokken moeten worden bij het bestemmingsplan want dat zou normaal gesproken de juiste richting zijn. We blijven er wel voor pleiten om met de bewoners in contact te blijven want dat heb ik ook andere partijen al horen zeggen, niet alleen het gesprek voeren, maar ook op basis van die gezondheid. De GGD pleit er ook voor om dat onderzoek daar te blijven doen.

De VOORZITTER: Ik pleit ervoor dat u zelf niet in gesprek blijft en dat u nu gaat afronden.

De heer DEN ELZEN: Dan ga ik voor mijn eerste deel afronden en gaan we straks met elkaar het debat nog aan in tweede termijn. We neigen ernaar, zoals het er nu naar uitziet, straks akkoord te gaan met het locatiebesluit. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dank. Dat is zeker een heldere afsluiting. Mijnheer Den Butter, namens de ChristenUnie-SGP.

De heer DEN BUTTER: Dank u wel voorzitter. In de sessie van 18 februari jl. hebben wij al drie punten van zorg ingebracht over dit stuk. Ten eerste de locatie ten opzichte van de Geniedijk, daar kunnen we vrij kort over zijn. De beantwoording daarvan was vrij helder in het stuk en dat voldoet aan de eisen die we daaraan gesteld hebben. Een tweede punt was de uitleg over de nagestreefde 300m-grens ten behoeve van de omwonenden en dat betrof met name straling, zo begrepen wij. En als ik die beantwoording bekijk, kan ik ook daaruit concluderen – en dan richt ik me ook op de conclusies die de GGD daarover stelt – dat dat voldoet aan de voorwaarden en dat er geen zorgen zijn voor wat betreft gezondheid. Daar kunnen we ons aan vasthouden. Het derde punt is het geluid. Dat is wat complexer. Ook daarvan zegt de GGD niet per se dat het schadelijk is, maar ze zeggen daar wel van

dat dat dan vooral geëvalueerd moet worden. Daar begint het te schuren bij ons, met name omdat nog niet alle rapportage daarvan binnen is van het cumulatieve geluidsrapport. Maar wat nu als het niet voldoet? Als we straks na de evaluatie tot de conclusie komen 'het maakt inderdaad wel heel erg veel geluid'? Dan kunnen we eigenlijk niets meer want het is wel geluid dat heel moeilijk tegen te houden is en het is wel geluid dat dan dichtbij en altijd daar is. Het is aardig als de GGD dan zegt 'er moet een evaluatie komen', maar mijn vraag is op dit moment even aan het college 'en dan? Wat als het tegenvalt?'

De VOORZITTER: U heeft een vraag maar u krijgt ook een vraag van de heer Koning.

De heer KONING: Ja, mijnheer Den Butter, heeft u de antwoorden gelezen op mijn informatieve vragen? Daar staat heel nadrukkelijk in dat het cumulatieve geluidsrapport inmiddels binnen is en dat de cumulatie verwaarloosbaar is.

De VOORZITTER: Die toezegging hebben we net gehad, dat rapport komt nog naar de raad toe.

De heer DEN BUTTER: Dat geloof ik graag en ik hoop ook dat dat er uitkomt, natuurlijk, maar dat neemt niet weg dat de vraag is: wat dan als het straks tegenvalt? Wat doen we dan? Dat is komt uit een evaluatie en is ook het advies van de GGD. Wat gebeurt er nu als dat gaat draaien en het maakt inderdaad veel herrie? Daar heb ik eigenlijk geen antwoord op en ik hoor graag wat dan onze mogelijkheden nog zijn. En het uitzetten van deze installatie, dat gelooft natuurlijk helemaal niemand. Het laatste punt is de participatie want als we praten over participatie is denk ik de verwachting van de bewoners dat ze nog wat in kunnen brengen. Daar gaat het mis want het is helemaal geen participatie. Er wordt in het stuk zelfs gesproken over consultatie en dat heeft een heel andere woordwaarde, dan denk je aan heel andere dingen. Het is ook helemaal geen tegenstrijdig verhaal, wat de ambtenaren vertellen, dat ze alle vragen netjes beantwoord hebben, en het verhaal hier van die mijnheer die nooit iemand gezien heeft. Want daar gaat het om. Het is ambtelijk allemaal keurig afgehecht, maar het is niet menselijk meer en daarom: kijk er nog eens naar en probeer het iets dichter bij de mensen te brengen. Ik denk dat dat helpt. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Vermeulen namens Forza!

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Liander kan nieuwe aanvragen voor grootverbruikersaansluitingen niet meer van stroom voorzien. Daarnaast leidt ook de energietransitie tot een groeiende vraag aan stroom. Om het stroomtekort op te lossen zijn inmiddels twee transformatorstations noodzakelijk, een ten westen en een ten oosten van de Rijksweg A4. Om emotionele redenen wordt de woningbouw er aan de haren bij gesleept, maar iedereen weet dat rond de Incheonweg zich datacenters vestigen en dat de datacenters bij elkaar meer stroom verbruiken dan onze gemeente. Die datacenters willen hier zitten omdat het lekker dicht bij het AMS-IX internetknooppunt ligt en de locatie aan de Incheonweg is lekker goedkoop voor Liander. Maar er bevindt zich in de directe nabijheid de Geniedijk, werelderfgoed dat geschonden wordt door de realisatie van het geplande 150kV-station op de beoogde locatie. En op deze locatie bevindt zich ook nog een keer de kern Aalsmeerderbrug.
In het raadsvoorstel wordt gesteld dat het perceel deel uitmaakt van het bedrijventerrein Schiphol Logistics Park en de functie van de transformatorstation daarbinnen zou passen. Het perceel maakt helemaal geen deel uit van het bedrijventerrein Schiphol Logistics Park. Het betreft een groenstrook met agrarische bestemming die eigendom was of is van de provincie Noord-Holland.
Voorts is het college van mening dat het belang van de stroomvoorziening dient te prevaleren ten opzichte van de ingebrachte omgevingsbelangen. Wij begrijpen dat er afwegingen gemaakt moeten worden. En wat Forza! betreft, is het uitgangspunt altijd het belang van de inwoners van Haarlem-

mermeer, die wij als raad vertegenwoordigen. En het maakt voor Forza! dan ook niet uit om hoeveel inwoners het gaat. Voor de plaatsing van zo'n station gelden regels en een van de regels is de minimale afstand tot de dichtstbijzijnde bebouwing met woonbestemming. Hieraan wordt niet voldaan.
Vier muren. Hoe zit dat met een dak? En als in de praktijk het geluid hoger is dan die 50 dB(A), gaat het station dan op non-actief? Gewoontegetrouw is de voor de gemeente Haarlemmermeer zo kenmerkende actieve (??2.51.27) participatie toegepast. Dit houdt in dat de gemeente vertelt en niet luistert en dat de participant luistert en niets kan inbrengen; het besluit is immers al lang genomen en er is haast geboden, want datacenters. Het woord 'onzorgvuldig' kwam in mij op. Dit is wat onze fractie betreft te kort door de bocht. Als Liander op 220 meter van de dichtstbijzijnde bebouwing dit project zou willen realiseren bij, laten zeggen, Hoofddorp, dan zou deze sessie niet eens plaatsvinden. Dan zouden de inwoners inspraak hebben gehad…

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, ik wil u even onderbreken voor ene interruptie van mevrouw Van 't Hull.

Mevrouw VAN 'T HULL: Dank u wel voorzitter. Ik hoor de heer Vermeulen een aantal keer het woord datacenters noemen. Die hebben die stroom natuurlijk nodig, maar we hebben hier ook een woningbouwopgave. Hoe moet dat gerealiseerd worden zonder dit station?

De VOORZITTER: Mijnheer Den Elzen had ook een vraag, misschien kunt u die meteen meenemen?

De heer DEN ELZEN: Ja, ik vroeg me even wat af want mijnheer Vermeulen heeft het over Hoofddorp. Is het u bekend dat er midden in Hoofddorp een trafostation staat?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, twee vragen.

De heer VERMEULEN: Goed, ik begin bij de woningbouw. Ik weet dat we woningbouwopgave hebben. Dan pak ik ook direct het antwoord mee aan de heer Den Elzen. Als het alleen om woningbouw zou gaan, dan zou er niet zo'n heel groot station komen als we nu gaan bouwen. De grote omvang is natuurlijk omdat er een enorm groot verbruik van stroom plaats gaat vinden. Als er een heel kleintje zou komen, dan hadden we waarschijnlijk ook deze sessie niet gehad met insprekers, want dan had niemand daar aanstoot aan genomen. Het is juist de enorme omvang, de kolossaliteit van wat er gebouwd gaat worden, die zorgt voor weerstand en ook voor – straks, potentieel – enorm veel overlast. Wat dat betreft, mogen we het er best over hebben. Zou het alleen om woningbouw gaan, dan hadden we een hele andere discussie.

De VOORZITTER: En het trafostation in Hoofddorp, met betrekking tot de weerstand.

De heer VERMEULEN: Een trafostation in Hoofddorp is ook niet van deze omvang. Als je iets kleins bouwt… Nee, dit is iets dat in heel Nederland niet voorkomt.

De VOORZITTER: Mevrouw Van 't Hull.

Mevrouw VAN 'T HULL: Ik wil graag nog even reageren op mijnheer Vermeulen. Ja, als het alleen om woningbouw gaat, dat is nu eenmaal niet de realiteit. We hebben hier in Haarlemmermeer een heel mooie economie en heel mooie gelegenheid om hier te wonen. Dat samenspel bij elkaar zorgt ervoor dat we een stroomtekort hebben en dat daar actie op moet worden ondernomen. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer VERMEULEN: Ik ben dat natuurlijk volledig met u eens. En sterker nog, we hebben ook inge-

stemd in ons datacenterbeleid dus wat dat betreft willen we geen ondernemingen in de weg zitten, maar het moet niet zo zijn dat, omdat Liander voor een koopje op een stukje agrarisch grond wil zitten, dat ze voor een appel en een ei kunnen kopen, wij dan op die locatie dat station moeten hebben. Terwijl het wellicht kan op een andere locatie, maar ze daar meer voor de grond moeten betalen. Wij vinden dan, als dat de afweging is, als het om een eenmalige investering van Liander gaat in duurdere grond, dat het maatschappelijk belang – en dat geldt dan voor de inwoners van Aalsmeerderbrug – zwaarder weegt dan de paar centen die Liander in zijn zak kan houden omdat ze daar lekker goedkoop een stukje grond te kunnen kopen.

De VOORZITTER: Uw betoog is helder, maar wilt u het afronden?

De heer VERMEULEN: Ja, ik wil heel graag afronden. Ik zat inderdaad aan het laatste stukje. Ik was bij Hoofddorp gebleven. Dat heb ik beantwoord. Wat Forza! betreft, is de locatie niet bespreekbaar en de maatschappelijke kosten zijn te hoog en er geldt wat ik net ook in mijn antwoord heb aangegeven.

De VOORZITTER: Helder. Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u voorzitter. Ik heb heel goed naar de insprekers zitten luisteren. Ik heb eigenlijk maar een vraag aan de wethouder: hoe denkt u de bezwaren en eventueel de belangen van de omwonenden serieus te nemen en te dienen? Daar ben ik echt nieuwsgierig naar. We weten allemaal dat een transformatorstation nodig is maar het belang van de veiligheid en de gezondheid van de omwonenden staat voor ons toch wel echt bovenaan. Hoe kunt u die angst bij de mensen weghalen? Ik hoop dat u daar een antwoord op heeft. Is het eventueel nog mogelijk om eventueel dat transformatorstation 80 meter op te schuiven? Dat was het even voorzitter.

De VOORZITTER: U heeft geluk, laten we die vraag meteen doorzetten en laten we alle vragen meteen doorzetten, ik geef het woord in eerste termijn aan het college. Portefeuillehouder Sedee.

Wethouder SEDEE: Dank u wel voorzitter. Laat ik meteen beginnen met de vraag 'kan het niet 80 of 100 meter of een beetje opgeschoven worden want daar worden de mensen misschien wat geruster van?' Het kan niet verschoven. Niet naar het oosten, die grond is niet te verwerven. Het kan ook niet naar het westen want daar is de reservering van de parallelle Kaagbaan en de verwachting van de funnel. De vliegtuigen die overkomen hebben natuurlijk een funnel dus daarom kan het niet zoals u dat graag zou willen.
Als u het heeft over 'hoe kunt u nu de belangen dienen van de mensen die daar wonen?' denk ik als je kijkt naar het rapport en de zestig pagina's aan vragen en antwoorden die daar onderdeel van uitmaken, dat begint op pagina 27, en als je kijkt naar de omgevingsconsultatie, dat volgens mij alle angsten en verwachtingen geadresseerd zijn. Er is heel duidelijk uitgelegd hoe dat zit met bijvoorbeeld, zoals mijnheer Den Elzen zei, dat we keurig binnen alle wet- en regelgeving blijven, ook als het gaat om de geluidsbelasting. Die geluidsbelasting is nog minder dan in het rapport staat omdat de decibellen natuurlijk worden opgeteld vanwege het tonale geluid van 100 Hertz. Dus er wordt aan alle kanten gekeken naar 'hoe kunnen we nu wel die belangen dienen?' Daarbij komt…

De VOORZITTER: U wordt nu al geïnterrumpeerd door mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: Daar wil ik toch even op ingrijpen, die bijtelling wordt niet gedaan omdat dat leuk is, maar dat is omdat daar een reden voor is en die reden is omdat dat specifieke lage geluid juist extra belastend is. Dus u moet niet doen alsof dat een bijtelling is en dat het eigenlijk nog veel minder is. Zo werk het natuurlijk niet. Het is bijgeteld omdat het normale getal geen recht doet aan het geluid dat daadwerkelijk op je afkomt.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Wethouder SEDEE: Ik wil niet bagatelliseren want dat is wat ik een beetje proef, maar dat is echt niet wat ik doe. Het enige wat ik zeg is dat vanwege die optelling, zeg maar, het daadwerkelijke geluid minder is dan het zo op het eerste oog, als je dat leest, zou moeten zijn. Ik doe daar niet aan af en ik begrijp ook best dat mensen denken 'als ik die trafobrom hoor – zo wordt dat vaak genoemd – wat komt er dan op ons af?' Ik heb net gevraagd aan de ambtenaren hoe het zit met dat rapport van de cumulatie en dat komt dan ook naar u toe. De eindversie is binnen en ik ga proberen dat morgen naar u toe te krijgen maar wellicht wordt het ook maandag. Maar dat is een toezegging die ik doe en dan kunt u ook kijken naar het geluid.
Als je kijkt naar alle vragen en antwoorden die u kunt vinden in die zestig pagina's in het verslag en ook alle mails die u nog heeft gekregen met aanvullende vragen van de bewoners, de antwoorden die we hebben gegeven, ook bijvoorbeeld nog op informatieve vragen die nog gesteld zijn door het CDA – en er komen er nog meer bij, heb ik begrepen – en dat komt ook allemaal naar u toe, dan denk ik dat we heel zorgvuldig omgegaan zijn met die participatie. Die is niet begonnen in maart, maar in december. Zodra het voorlopige locatiebesluit is genomen door het college, hebben we meteen de telefoon gepakt en zijn we in de pen geklommen en hebben we de mensen in de omgeving meteen geïnformeerd. We hebben meteen brieven gestuurd en we zijn toen echt al begonnen de mensen te informeren. Dat heb ik de vorige keer ook al gezegd maar ik wil dat toch nog een keer benadrukken. Daarna kwamen – om even met mijnheer Den Butter te spreken, wat betreft het 'niet menselijk' zijn omdat je geen contact met elkaar hebt – de onlineparticipatiebijeenkomsten. Vanwege COVID-19 kon het gewoon niet anders, het moest online. Er zijn twee van die avonden geweest en ik heb er een bekeken want ik was ook nieuwsgierig hoe dat dan gegaan is en welke reacties er dan geweest zijn van de mensen. Je ziet dat er tijdens die gesprekken, overigens ongelooflijk goed geregisseerd door die mevrouw die dat deed – ik weet niet of u gekeken heeft – die mevrouw heel duidelijk was. Zij heeft goed de regie gehad om te zorgen dat die WhatsAppberichten met de vragen die steeds kwamen continu werden beantwoord. Daarna zijn er nog veel meer mails gestuurd met vragen en die zijn ook allemaal beantwoord en zijn allemaal op de website gezet. De raadsleden zijn volgens mij ook naar Arendshoeve geweest en hebben daar met een aantal van de bewoners gesproken. Ik weet niet of u erbij was, mijnheer Den Butter, maar een aantal mensen uit de raad heeft wel gesproken met deze mensen dus er is wel contact geweest. Er is ook door de ambtenaren gebeld en gemaild er is zo veel aan gedaan. Natuurlijk was het beter geweest als we gewoon fysiek bij elkaar hadden kunnen komen, maar u ziet zelf ook dat we nu weer voor het eerst met een beperkt aantal mensen hier in deze zaal zitten, laat staan dat je met dertig, veertig mensen in een zaal kon zitten om iets te bespreken waar de emoties bij oplopen. Dat kon gewoon niet want anders hadden we dat natuurlijk gedaan. Dus in reactie op die opmerking dat het niet menselijk was, dit was het beste dat we konden doen.
Dan de vraag 'wilt u contact blijven houden met de mensen?' Ik weet het niet meer maar ik dacht dat mevrouw Van de Meeberg het had gevraagd. Wilt u contact blijven houden met deze mensen? Natuurlijk doen we dat. En de vraag van het CDA was ook 'kunt u ook – als u kijkt naar het advies van de GGD – blijven monitoren en evalueren en met die mensen in gesprek blijven?' Natuurlijk gaan we dat doen. We begrijpen natuurlijk best dat het voor mensen belastend kan zijn.
Overigens wil ik nog wel een opmerking maken over een transformatorstation dicht bij een wijk. Ik ben naar diverse van die stations geweest. En een daarvan, misschien wel een aardige om eens naartoe te rijden, staat in Zwaag. Die staat echt niet op 300 meter van de woningen af. Ik heb bij het hek gestaan en daar keek ik zo naar het station en als ik achterom keek, stonden daar gewoon de huizen. Of dat is omdat regelgeving nog niet was aangepast, dat weet ik niet, maar er zijn dus wel trafostations die dichter bij woningen staan.

De VOORZITTER: Ik wachtte even tot u adem haalde, maar u kreeg een interruptie van mevrouw Van

de Meeberg, volgens mij nog op het punt van de participatie.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Klopt, mevrouw Sedee gaf antwoord op een vraag die ik heb gesteld maar mijn vraag was iets uitgebreider. Mijn vraag was niet of het college in contact bleef met de inwoners, maar de vraag was: wat kan het college doen om de zorgen van deze mensen weg te nemen?

Wethouder SEDEE: Dat vind ik een heel moeilijke vraag, mevrouw Van de Meeberg en ik denk dat u zult begrijpen dat ik dat zeg want als je kijkt naar alle vragen en antwoorden die er al liggen, kun je op een gegeven moment niet meer antwoorden geven. Want alle vragen zijn gesteld, ook op het gebied van geluidsbelasting, straling en de landschappelijke inpassing, de kabels in de grond, hoe dichtbij en is er dan straling? Die zijn allemaal gesteld en beantwoord. Dus ik weet niet hoe ik dat nog meer moet doen, behalve dan dat we in gesprek blijven met deze mensen.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg nog op dit punt.

De heer BEUSENBERG: Dan u voorzitter. U gaf aan dat u in Zwaag bent geweest en daar stond dezelfde grootte transformatorstation? Dan heeft u ook dat gebrom gehoord waarschijnlijk en hoe ervaarde u dat?

Wethouder SEDEE: Ik kan u zeggen dat ik geen brom heb gehoord en daarom ben ik ook bij het hek gaan staan, omdat ik precies op zoek ging naar die trafobrom. Tegelijkertijd was dit zo'n ouderwets ding met al die spoelen, zeg maar zoals in Rijsenhout zou komen te staan. Deze is natuurlijk ingepakt met die vier muren die worden neergezet. Dat is wat hier komt, bij de Incheonweg. Bij Zwaag was het gewoon zo'n ouderwets, open transformatorstation.

De VOORZITTER: Zoals we ook in Hoofddorp hebben?

Wethouder SEDEE: Daar ben ik volgens mij nog nooit geweest, daar moet ik ook nog naar toe.

De VOORZITTER: Mijnheer Jansen ook nog op dit punt. Ik denk dat het handig is om te proberen dit punt af te ronden.

De heer JANSEN: Nog over dit punt. Ik was aandachtig aan het luisteren tot u dat voorbeeld gaf van Zwaag. Het lijkt er een beetje op dat u dan zegt 'als er woningen omheen staan, is dat geen enkel probleem'. Ik was aan het luisteren en ik dacht 'dat gaat goed', maar het kan zijn dat dat een ander station is en het zegt niets over de complexiteit die dat station in Zwaag met zich meebrengt ten opzichte van dat hier. Dus ik vind het eerlijk gezegd wat te makkelijk gezegd met de problematiek die eraan ten grondslag ligt.

Wethouder SEDEE: Maar mijnheer Jansen, volgens mij heb ik zowel de vorige keer als ook nu weer gezegd dat ik de zorg begrijp. Ik begrijp dat, maar ik kan de zorgen niet wegnemen want het is allemaal gedaan binnen de normen en nog meer dan dat. Door de inpassing die we doen, door de scherfmuren, door het inpakken, proberen we de belasting van de omgeving terug te dringen. Dat ik dat zeg over Zwaag is ook een beetje naar aanleiding van de inspreker die zei dat het nog nooit voorgekomen is dat er iets dichtbij huizen is gebouwd, dus vandaar dat ik even deze opmerking wilde maken.
Even over het dak van mijnheer Beusenberg. En mijnheer Spijker zei dat ook 'zet er nu gewoon een dak op'. Als je een dak erop wilt… Dat heb ik natuurlijk nagevraagd want bij die technische vragen moet ik een beetje verifiëren hoe dat precies zit. We voldoen aan de normen maar als er een dak op komt, vereist dat koeling met aggregaten op het dak en de vraag is of je er dan akoestisch op vooruitgaat. Want het is er warm. Het is niet voor niets dat het open is. Dus dan zul je dat moeten koelen en

die aggregaten maken natuurlijk ook lawaai. Dat is de afweging geweest om er geen dak op te zetten.

De VOORZITTER: Een vraag van mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Ik ben geen technicus maar ga eens kijken in Beverwijk, geachte portefeuillehouder, daar hebben ze het volgens mij wel en dat zal wel met koeling zijn. Kunt u eens kijken of het wel een oplossing is? Stel dat we het als gemeente kunnen eisen. We willen gewoon geluidsarm zijn, zodat we dat kunnen garanderen naar onze inwoners en omwonenden. Bent u dat met me eens dat u dan het mooiste kunt bieden?

De VOORZITTER: De vraag is helder.

Wethouder SEDEE: Het valt nu binnen de normen, wat nu gebouwd wordt. Dus dan kun je zeggen 'er moet ook nog een dak bovenop', maar het valt binnen de geluidsnormen. Dus wat je dan nog meer moet doen, door te zeggen dat er een dak op moet en, zoals u zegt 'bent u het met mij eens dat we dat moeten eisen?'… Laten we nu eerst het locatiebesluit nemen en vervolgens het bestemmingsplan maken met de regels die gelden voor dit station, met de zienswijzen en de bezwaren die er momenteel zijn. Laten we eerst uitgaan van het locatiebesluit en vervolgens kijken naar alle normen waar het aan moet voldoen in het bestemmingsplan. Dat lijkt me de zinvolle weg om op te gaan.

De VOORZITTER: Het geluid en het dak, mevrouw Van de Meeberg nog.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik hoor mevrouw Sedee zeggen 'we voldoen aan de normen', dat is prachtig en normaal, denk ik. Maar als we de extra stap kunnen zetten door binnen de normen te blijven, maar toch een extra stapje te zetten, waarmee we een aantal zorgen kunnen wegnemen bij directomwonenden, waarom doen we dat niet?

De VOORZITTER: Waarom niet?

Wethouder SEDEE: Naar aanleiding van die participatiereacties is die vierde muur al gezet. Toen viel het ook al binnen de geluidsnormen. Om nog een stap meer te doen, zoals u nu zegt, is die vierde muur aangebracht. Dus er wordt al meer gedaan dan noodzakelijk is en dat komt dus vanwege die omgevingsconsultatie.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen en daarna wil ik de raad vragen om mevrouw Sedee tot een afronding te laten komen.

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. Wellicht spreek ik voor mijn beurt en krijg ik nog antwoord maar een van de vragen die ik heb gesteld – en misschien is dat het allerbelangrijkste antwoord want daarmee zou u waarschijnlijk alle zorgen van de omwonenden wegnemen – was 'wat als al in de praktijk blijkt dat ondanks die mooie berekeningen die zijn gemaakt – want een berekening is ten slotte een berekening en die kan in de praktijk heel anders uitvallen – dat alle zorgen van de omwonenden volledig terecht zijn? Wat kunt u nu al zeggen tegen die omwonenden dat u dan gaat doen?

Wethouder SEDEE: Dat is ook al door mevrouw Van der Meeberg min of meer gevraagd, waarom doen we die extra stap dan gewoon niet? Je kunt je voorstellen dat als het tegenvalt met die geluidsbelasting, je dus met Liander in overleg moet treden of er alsnog iets aan gedaan zou kunnen worden. Maar ik ben geen technicus mijnheer Vermeulen, dus u kunt me dat vragen maar ik kan daar geen antwoord op geven.

De VOORZITTER: Dat was volgens mij de vraag van de evaluatie, dezelfde vraag als die van mijnheer Den Butter volgens mij.

De heer VERMEULEN: Ik stel echt een heel andere vraag, daar hoef je geen technicus voor te zijn, daar moet je gewoon voor luisteren. Als het in de praktijk anders is dan in de berekeningen... Daar hoef je geen technicus voor te zijn, want de praktijk is de praktijk. Als het regent, dan word je nat.

Wethouder SEDEE: Dat klopt, als het regent word je nat. Ik ga in overleg met Liander om te kijken of ze bereid zijn te onderzoeken of er alsnog een dak op zou kunnen. Dat kan ik doen. Er wordt driftig 'nee' geschud. Het kost natuurlijk wel heel veel geld en dan kun je zeggen 'dat is mijn probleem niet' maar dat is natuurlijk uiteindelijk het probleem van ons allemaal want alles wat geld kost wordt omgeslagen door degenen die elektriciteit afnemen. Want u zegt 'dan houden ze het geld in de zak', maar dat is natuurlijk niet zo. Maar ik ga vragen aan Liander of ze bereid zijn om te onderzoeken wat toevoegen van een dak eventueel zou kunnen betekenen.

De VOORZITTER: Er komen nu weer heel veel vragen maar ik wil nu toch echt voorstellen dat mevrouw Sedee eerst haar betoog afmaakt. Ze komt nu al met toezeggingen dus ik zou als raadslid blij zijn. Misschien komen er nog meer.

Wethouder SEDEE: Ik had nog even een ding voor mevrouw Van de Meeberg. Ik vind dat echt heel erg jammer en ik denk dat u dat wel meegekregen heeft, misschien vanwege de drie insprekers, dat men zich niet gehoord heeft gevoeld. Ik wil toch even benadrukken dat ik denk dat de participatie of de consultatie met de omgeving echt met de grootste zorgvuldigheid is gedaan.

De VOORZITTER: Mevrouw Koolmoes nog.

Mevrouw KOOLMOES: Ik wilde toch heel graag reageren. Ik werd namelijk al getriggerd door mijnheer Spijker die begon over Beverwijk en het dak erop. Er was inderdaad een motie aangenomen in Beverwijk, maar dat dak is er niet gekomen. Om dezelfde reden die mevrouw Sedee net vertelde, dat er dan aggregaten en luchtkoeling bovenop zouden moeten. Dus ik denk dat onderzoek doen naar een dak gewoon overbodig is en ik wil inderdaad een compliment geven omdat er in mijn ogen uitvoerig geparticipeerd is en meegesproken. Helaas kon dat niet altijd fysiek. Maar als je zag hoe dat op (de site van) TenneT werd verwoord, ik geloof dat er wel 100 vragen stonden met alle antwoorden eronder en dat vond ik toch echt heel keurig. Dank u wel.

De VOORZITTER: Een reactie van mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ik zou het toch als raadslid en als een van de 39 verantwoordelijken prettig vinden als u met Liander en TenneT in overleg gaat dat u zegt 'als er een dusdanige last ervaren wordt en gemeten wordt, dan los je dat maar op'.

De VOORZITTER: Maar we hebben het nu over het locatiebesluit. Laten we dat voor ogen houden en ik neem aan dat de wethouder niet voor volgende week dat overleg heeft afgerond.

Wethouder SEDEE: Mag ik daar even op reageren?

De VOORZITTER: O, toch nog. Ja. Eerst de portefeuillehouder en dan mevrouw Van 't Hull.

Wethouder SEDEE: Mijnheer Beusenberg, als er een bestemmingsplan is, een definitief plan en dat

kan nog wel twee jaar duren als mensen naar de rechter stappen, dat weet u natuurlijk ook, en als er naar de Raad van State wordt gegaan, duurt het nog langer voordat het allemaal gerealiseerd is, wordt er op basis van het bestemmingsplan een omgevingsvergunning afgegeven. Dan staat er natuurlijk ook in die omgevingsvergunning aan wat voor normen moet worden voldaan. Dat betekent ook dat er handhaving plaatsvindt en de Omgevingsdienst moet dan ook metingen verrichten om te kijken of TenneT en Liander zich houden aan de regels. Als ze niet voldoen, zullen ze aanvullende maatregelen moeten nemen om alsnog te voldoen aan de eisen die ervoor staan.

De VOORZITTER: Mevrouw Van 't Hull.

Mevrouw VAN 'T HULL: Ik wilde nog reageren op het voorstel van het dak en ik denk dat we nu goed de houding van het college kunnen zien en van de portefeuillehouder specifiek, dat zij erg geneigd is om de zorgen weg te nemen, meer dan nodig is, naar blijkt uit alle onderzoeken die zijn gedaan. Maar ik sluit aan bij mevrouw Koolmoes dat toch echt uit de praktijk moet blijken of dat daadwerkelijk nodig is. U heeft al toegezegd volgens mij, in de beantwoording van de vragen van mijnheer Koning, te allen tijde bereid te zijn om, mocht er daadwerkelijk overlast zijn, daar dan echt actie op te ondernemen.

De VOORZITTER: Ik heb de indruk dat we een beetje aan de tweede termijn zijn begonnen. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ook voor de tweede termijn hoor, voorzitter, dank u wel. We zijn al over de originele tijd heen, die we hadden voor dit debat. Ik zal het kort houden. Ik ben erg blij met de toezegging van de wethouder om in gesprek te gaan om te kijken of er een dak op kan, om extra stappen te nemen, boven op de extra stappen die al genomen zijn. Ik hoop dat we daar snel iets over horen en wat mij betreft, is het pas klaar om over te stemmen als we daar een eventuele uitslag over hebben.
Dan wil ik nog heel graag wat zeggen over participatie. Ik heb ooit geleerd over participatie – en dat is er echt ingestampt – dat dat gaat over meepraten en meedenken en meebeslissen. Dat hebben we wel vaker gehoord in deze zaal en dat gaat dus niet over het beantwoorden van vragen. Als het wel zo is dat je alleen maar vragen beantwoordt als gemeente, dan kan dat, maar we hebben met elkaar afgesproken in deze gemeenteraad dat je dan aan verwachtingsmanagement moet doen aan de voorkant. Dat je zegt 'jongens, jullie kunnen hier niet over meepraten, we gaan alleen vragen beantwoorden'. Dat schept namelijk geen verkeerde verwachtingen, dan heb je het meteen duidelijk. Dus als het erover gaat dat de participatie uitstekend is geweest, denk ik dat het niet alleen maar blijft bij beantwoorden van vragen van inwoners, maar dat je ze van tevoren moet aangeven 'kun je hier nu over meepraten of niet?' Want dan voorkom je ook teleurstellingen. Tot zover.

De VOORZITTER: Ik ben een beetje bang dat we nu een debat over de kwaliteit van de participatie gaan voeren. Ik zie vele handen maar ik vraag eerst aan mevrouw Sedee of ze iets kan zeggen over het overleg met Liander en de besluitvorming en hoe zich dat verhoudt tot elkaar.

Wethouder SEDEE: Ik wilde voorstellen om dat te doen op weg naar het bestemmingsplan. Ik kan geen bestemmingsplan maken als er geen locatiebesluit is. Dan staat alles gewoon stil en dat kan niet de bedoeling zijn. Er moet wel voortgang zijn op weg naar het genereren van stroom in deze omgeving. Dus als u zegt 'er moet eerst een onderzoek komen van Liander en dan gaan we pas besluiten over het locatiebesluit', zeg ik: dat zijn ingewikkelde onderzoeken. Liander kan niet zomaar zeggen dat ze er even een dak op zetten. Dus ik wil verzoeken met klem voor, of tegen, het locatiebesluit te stemmen. Dat is aan u, maar ik verzoek u het wel op de stemmingenlijst te laten staan voor volgende keer en op weg naar het bestemmingsplan een onderzoek door Liander te laten doen om te kijken wat de voor- en nadelen zijn. En dan wil ik nog even zeggen dat het akoestisch gedoe, de akoestische

toename van geluid…

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter, ik heb een punt van orde, deze wethouder is zo breedsprakig dat we eigenlijk niet aan de tweede termijn toe komen en ik snap dat alle vragen beantwoord moeten worden, maar eigenlijk hebben we nog een tweede termijn met elkaar.

De VOORZITTER: We hebben ook een tweede termijn. Ik ga dadelijk aan u voorleggen: het locatiebesluit ligt voor, dat staat volgende week op de stemmingenlijst. Wat is er nog nodig om de raadsleden nu van informatie te voorzien om dat besluit te kunnen nemen? Want daar gaat het om. Ik zie dat velen daar een reactie op hebben. Daarbij is de heer Vermeulen het eerste en ik denk dat we dan naar een afronding van het debat van vanavond kunnen. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik kan zeggen dat ik geen behoefte meer heb aan een tweede termijn en dat we weten wat we gaan stemmen en dat ik al gepeild heb dat, eigenlijk gewoontegetrouw, alle coalitiepartijen voor gaan stemmen. Dus het is volledig overbodig.

De VOORZITTER: Anderen daarover? Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter, ik zou heel graag heel kort van mijn collega's willen horen want volgens mij gaan we zelf over de stemmingenlijst en of het nodig is. Ik heb in de eerste termijn al gezegd: ik heb het idee dat de urgentie en de noodzaak de zorgvuldigheid in de weg zitten in dit geval. Ik hoor mevrouw Sedee net aansporen om die zorgvuldigheid inderdaad naast ons neer te leggen zodat we maar volgende week in godsnaam met elkaar kunnen stemmen. Ik denk dat de toezegging die is gedaan heel belangrijk is en ik hoor heel graag van mijn collega's of ze daar net zo over denken.

De VOORZITTER: Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Ik kan daar heel kort over zijn, ik denk er absoluut niet zo over. Sterker nog, ik ben ervan overtuigd dat er ongelooflijk veel zorgvuldigheid is betracht. Er zijn informatieavonden geweest, er is een verlenging geweest van het indienen van stukken, er is een e-mailadres geopend en er is een telefoonnummer geopend geweest. Alle vragen en antwoorden hebben op een website gestaan, op meerdere websites. Daarnaast zijn er extra onderzoeken gedaan en er is een tegemoetkoming geweest om alle klachten of angsten die er waren weg te nemen, er wordt een vierde muur geplaatst. Ik weet niet wat er dan nog meer gedaan moet worden om te participeren want er is ongelooflijk veel geparticipeerd, denk ik.

De VOORZITTER: Mijnheer Den Elzen, PvdA.

De heer DEN ELZEN: Dank u wel voorzitter, dit gaat – dat heb ik in mijn betoog ook al meegegeven – om een locatiebesluit. In het hele proces komt dan het bestemmingsplan aan de orde en dan zit daar een hele ruimtelijke procedure aan vast waar we nog zeker twee jaar mee bezig zijn met allerlei andere processen die daar nog aan vast zitten. Dus het moment dat de schop de grond ingaat, is pas over twee jaar. Laten we ordentelijk en zorgvuldig met elkaar dit traject doorlopen zoals nu wordt voorgelegd.

De VOORZITTER: Mijnheer Jansen.

De heer JANSEN: Als we toch allemaal een soort afsluiting doen voorzitter, onze fractie weet hoe we moeten stemmen hierover. Het verbaast mij en mijn fractie echt dat we op de rand van 200 meter

gaan zitten en dat zo beredeneren dat dat allemaal precies binnen de regels valt. We hebben het over mensen die daaromheen wonen. Mijn fractie heeft eens verder gekeken. Ik zal het niet te lang maken, maar als je figuur 2.3 neemt, zie je daar een reservering van een Kaagbaan en door die reservering, voorzitter en geachte afgevaardigden, loopt gewoon de nieuwe N201. Als er nu betoogd wordt dat we niet dit station een stukje kunnen opschuiven naar het westen, dan weet ik niet meer waarom een N201 wel aangelegd kan worden. Dus volgens mij is er veel meer ruimte en meer mogelijk als we maar durven, ik denk dat dat een mooie afsluiting is voor mijn fractie.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning wil ook nog het woord.

De heer KONING: Dank u wel voorzitter. Ik zou nu eigenlijk achterom moeten kijken maar dat deze wethouder breedsprakig is, komt omdat er zo veel vragen komen en ook heel veel herhaalvragen en zij wil nu eenmaal proberen allerlei misverstanden uit de wereld te helpen.
Ik heb gezegd dat het CDA nog drie vragen heeft. Daar gaan we gewoon informatieve vragen van maken dus wij hebben ook geen behoefte aan een tweede termijn en volgens mij is alles al gewisseld.

De VOORZITTER: Behalve dan misschien wat er volgende week nog komt naar aanleiding van de informatieve vragen, maar dat is een ander verhaal. Mevrouw Van 't Hull.

Mevrouw VAN 'T HULL: Dank u wel. In reactie op mevrouw Van de Meeberg, ik ben het daar absoluut niet mee eens. Zoals ik al in mijn eerste inbreng aangaf, herken ik alleen maar veel zorgvuldigheid en de houding die we vanavond hebben gezien, onderschrijft dat alleen maar. Nu tegen stemmen en nu tegenhouden, is een stop op de woningbouw en dat is niet wat we willen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Haastige spoed is zelden goed, ik ben zwaar tegen de bouw van dit transformatorstation op deze plek en ik wil absoluut niet die mensen hiermee confronteren. Graag nog een tweede debat en daar kijk ik naar uit. We gaan er niet nu even een klap op geven omdat het zo snel moet, totaal niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: Onze fractie kan er wel over stemmen dus dat is niet echt het probleem. We zijn nog niet helemaal overtuigd over het geluid, maar daar hoeven we niet per se een tweede termijn over te houden. Ik wil wel meegeven dat als we voor stemmen voor een locatiebesluit, u het ons niet euvel moet duiden als we anders naar het bestemmingsplan gaan kijken en het niet puur als een juridisch document zien, maar als een stap in de realisatie daarvan. Dat betekent dat we een soort getrapt locatiebesluit nemen en dan moet u ons straks niet voor de voeten werpen 'dan had u het in het locatiebesluit daarover moeten hebben'. Met die voorwaarde wil ik wel naar de stemming.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Nee, dank u voorzitter.

De VOORZITTER: Maar kunt u iets zeggen over of u er volgende week over kunt stemmen?

De heer BEUSENBERG: Dat heb ik in het begin al gezegd, laten we dat maar even uitstellen, dat staat nog steeds.

De VOORZITTER: Ik haal nog even de meningen op na het debat, wie weet was u van mening veranderd, dat zou zomaar gekund hebben. Ik denk dat ik voor vanavond ga concluderen. Er is een aantal vragen toegezegd en een aantal toezeggingen gedaan door het college, onder andere dat het nog in overleg gaat over het dak met Liander, maar daar zullen we waarschijnlijk geen antwoord op krijgen voor de stemming. Ik heb gezegd 'er staat ter stemming door de raad geagendeerd', dat is ook zo. Mocht deze sessie anders willen, dan kunnen wij er niet toe besluiten om het van de stemmingenlijst af te halen, zo heb ik het gezegd. Dat zou volgende week moeten. Het staat op de stemmingenlijst en ik heb ook gehoord dat een meerderheid dat ook zo wil laten. Er komen nog vragen van mijnheer Koning, die worden beantwoord en ik denk dat we hier volgende week elkaar weer over spreken. Dank allen voor de aanwezigheid en ik sluit de vergadering, ik ga hameren.